

Polednice po učitelku

Převzato z Učitelských novin, září 2009

U tabule dítě stálo,
šklebilo se náramně.
Čímpak asi učitelka ukáznit si troufá mě?

Řehoní se děcko drze učitelce v bledou líc,
ať se jenom úča vzteká,
ví, že vlastně nesmí nic!

Učitelce v hlavě hučí,
chvějí se jí kolena,
když tu v umučené lebce bleskne veršík Erben:

„Pojď si proň, ty Polednice!

Pojď, vem si ho upíra !"
Když tu dveře ztichlé třídy

kostlivý hnát otvírá.
Pod plachetkou - vždyť to známe - přišera se zjeví tu,
dříve rozjivená třída náhle stojí v zákrytu.

„Dej sem dítě !" zaburácí,

„Volala jsi? Tady jsem!"

„Volala jsem. Pročpak dítě?

Víš co ? Raději mě si vem!

Ty si sbalíš děsné dítko - horší přijdou do školy!

A mne za zmizení žáka odbor školství osolí.

Mě si vezmi, Polednice, konečně tak najdu klid!

Kolegyně potvrdí ti, jak je těžké takhle žít!

Ať se kde chce co chce šustne, kdo je vinen ze všech zel?

Kdo je volán jako pucflek? Zcela jistě UČITEL!

Když si páták místo džusu dá pořádný rumu lok, na koho se ukazuje? Zanedbal to PEDAGOG !

Když vojáci na cvičišti nezvládají vlevo v bok, kdo podlomil branné síly? Samozřejmě PEDAGOG !

Když se dívka zfetovaná vrhá z okna jako cvok, v ruce láhev od Čikuli.....Kdo je vinen? PEDAGOG !

Když mládenci skotačiví vhodí chodce v říční tok,

kdopak za to zvěrstvo může? Jen a pouze PEDAGOG !

Když robátku v hloubi jícnu usídlí se streptokok,

kdopak může za absenci? Kdo je kárán? PEDAGOG!

Že děťátko v třetí třídě pohačá si druhý rok, kdopak mu měl IQ zvýšit? Kdo to nezvládá? PEDAGOG!

Tak to vidíš, Polednice, škoda mluvit, hanba klít.

Proto radši mne si vezmi, ať mám jednou provždy klid!"

Polednice hlavu skloní, slza z oka skane jí.

Šeptá: "Nejsem kompetentní, zanech marných nadějí!"

Na pozdrav svým strašným hnátem učitelce zakývá,
chápe už, proč pro tu ženu, není příliš děsivá.

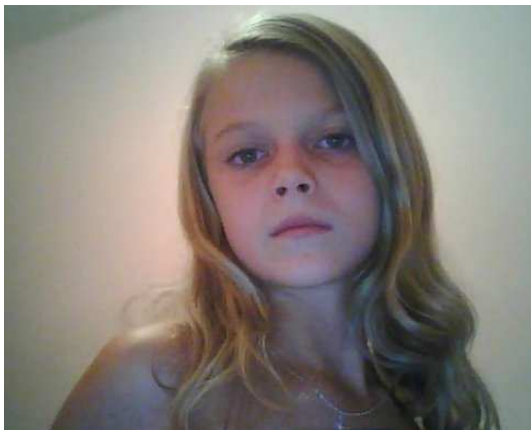
Uvnitř tohoto vydání:

Vrstevníci v Holandsku	Str. 2
Prázdniny u koní	Str. 3
Tramvajové dobrodružství v MHD	Str. 4
O prázdninách na horách	Str. 6
Rybářský zážitek v Polsku	Str. 7
Módní policie je z5	Str. 8
Už aby to tu bylo	Str. 10

Výše uvedená báseň je od pedagožky, která byla byla disciplinárně potrestaná za debatu s osobou podezřelého původu během vyučování a napomenuta za svévolné recitování K. J. Erbena, jenž není zařazen do osnov tohoto ročníku.

Nový školní rok se úspěšně rozjel

Jako v minulém roce i letos se Vás budeme snažit informovat o dění v naší škole prostřednictvím našeho časopisu. Samozřejmě také sledujte web naší školy www.trivium.cz, kde je (mimo

*Klára Kárníková,
nová redaktorka*

jiné :-)) náš časopis vystaven.

I letos je naše redakční rada bohatší o nováčky ze šesté třídy - je to Klára Kárníková a Martin Jech. Zároveň jsme se museli rozloučit s bývalými členy redakční rady z deváté třídy - s Lenkou Bednářovou a Markem Duškou.

Znovu vyzýváme všechny čtenáře našeho časopisu, aby neváhali a přispěli nám i svou troškou do mlýna :-)).

- redakce-

*Martin Jech,
nový redaktor*

Vrstevníci v Holandsku

Mitchel Scheepers, 8. ročník

V Holandsku je to všechno jiné než v Česku. Jak se tam chovají? Chovají se tam docela v pohodě, když je teplo, tak chodí k moři nebo k většímu rybníku, dají si tam jointa a nebo cigáro (tam se totiž může kouřit od 16 let, jako cigára myslím a pivo se tam může

taky pít od 16). Ale tvrdý alkohol a marihuana se smí až od 18 let.

A teď - jak se chovají ve škole. Vstává se v osm hodin, nasnídají se a jedou do školy. Před hodinou kouří a nebo vůbec nejdou do školy. Škola začíná o půl deváté, potom skončí ve dvanáct, aby se mohli najíst doma. Potom zase začíná v jednu a končí ve tři. Poté jedou domů a udělají si úkoly. Až

to dodělají, jdou ven a do večera tam zůstanou. Večer se nají kolem šesté, potom sedě ještě za počítačem a hrajou hry, většinou ty nejnovější, co si stáhli z internetu. A teď něco o holkách. Holky kolem dvanácti vypadají tak na šestnáct a holky kolem třinácti vypadají tak na osmnáct, ale já osobně toho moc nevím o holkách, protože jsem kluk .

Škola v Itálii

Lukáš Vrba, 6. ročník

V Itálii je škola mnohem přísnější. Učitelky solej pětky jednu za druhou. Jednou o prázdninách spadl strom na školu, ale školu stihli opravit. Třídy tam byly o něco hezčí. Chodí se tam do páté třídy a až skončíš pátou třídu, tak se

musí na jinou školu, abys mohl jít do 6 třídy. I tam si najdeš hodně kamarádů.

V Udine ve Via des Macilis jsem bydlel a chodil i do školy. S kámošema jsme k večeru hráli fotbal, bylo to tam prima. Ve školce je také 5 tříd, hrajou se tam různé hry a učí se tam angličtina. Skoro v každé školce je písek. Ve

Ukázka výuky v Italské škole, v hale, která je součástí každé školy

školkách je i hřiště a učitelky jsou hodné.

Zajímavý výlet o prázdninách

Klára Kárníková, 6. ročník

Suprovej, ne?

11 den, v 11
hodin, 11
minutu a 11

vteřinu jsme jeli s rodinou „Na

zájezd“. Nebyl to tak úplně zájezd. Jeli jsme do Ostravy pro kočárek, ale mamka nám řekla, že když to dobře půjde, tak cestou sfouknem nějak ten výlet.

Ráno v 11 hodin, v 11 minut a 11 vteřin jsme vyrazili. První zastávka byla na benzínce v Krnově. Na benzínce jsme se najedli, napili a jeli jsme zase dál. Cesta byla

dlouhá a nezábavná, a proto sem usnula :-). Když jsem se probudila, byli jsme kousek před Opavou. A tak sem se ptala mamky, jestli

se někde stavíme a mamka mlčela. Po chvíli odbočila do velikého nákupního centra! Já sem byla hrozně šťastná. Prošli jsme skoro všechny obchody, a z každého si něco koupili :-). Když jsme nakoupili, jeli jsme zase dál. Asi po 45 minutách jsme KONEČNĚ dorazili do Ostravy. Čekali jsme na pána, který nás „navedl“ až k baráku, kde měla proběhnout transakce kočárku. Chvilí jsme u paní a pána poseděli, naložili jsme kočárek a zase jsme jeli domů. Cestou domů jsme navštívili tetu a strejdu z Ústí.

Už jsme tam asi 5 let nebyli a měli z nás hroznou radost. Po dalších asi dvou hodinách jsme se rozloučili a jeli jsme domů. Domů jsme dorazili v 11 hodin, 11 minut a v 11 vteřin. Mně se osobně výlet líbil a kočárek se mi taky moc líbí!

Prázdniny u koní

Kateřina Šimůnková,

7. ročník

Jsem tady. Cítím pach koní, stájí a hned, jak vcházím, vidím Valdu. Pozdravím ho a jdu dál. Hodím bágel do skříňky vezmu si věci ke koním a zavolám : Konečně tady celý týden u koní. Sama. No vlastně tak sama tady nebudu. Spát na seně tady bude ještě Ola a Běta. No a ve stáji bude podřimovat Valoušek, kozy Mekoty a v klubovně Čert. Bude to super. Skočím za Olou na kus řeči :-) a pak už obě zpátky na ranč.

Pokecáme o tom, jak jsme se měly a potom plánujeme program na celý den. Kdy přijdou zákazníci na ježdění, a kdy budeme jezdit my. Potom musíme na oběd. Byly výborné ovocné knedlíky. Strašně

jsem si pochutnala :-). Po obědě jsme do koutky na komisaře Rexe. Mezitím se vrátila Běta z angličtiny. Nezáviděla jsem jí to. Asi ve dvě jsme se šly mrknout za ostatními na pastvinu. Bylo docela vedro, tak se byly chladit dole ve stínu u potoka. „ Hučí, Kačííí, Sárinko, Shimi, Mari, Dori! Pojďte se podrbat, bando.“ Všichni zvedli hlavu, ale vzápětí se zase začali pást. „ No tak dobře, já si tam teda dojdu, když jste tak líný.“ Sbíhám kopeček a přeskakuji potok. „ Kačenko, no nazdar holka tak jak se máš??? Sárko!“ podrba je všechny a potom jdeme zpátky. Rozvalíme se na balíky a odpočíváme. Ve čtyři přijdou zákazníci a my musíme připravit koně. Potom, co jsme je nachystaly, přijeli zákazníci a vyrazili jsme ven. Potom jsme se vrátili, uklidili koníky,

sedla a uzdečky a pouze my bez zákazníků spěchaly na večeři. Po večeři jsme vyšly s Bětkou nachystat dvojčatům šipkovanou. Na konci jsme se usadili na stromě a čekaly a čekaly. Devět, půl desáté, deset. Tak to už nepřijdou, řekly jsme si a zabalily to. Potom jsme si ustaly na seně a prokecaly velkou bouřku a půlku noci :-). Potom jsme usnuly a spaly až do rána. Druhý den se to tak nějak opakovalo. Mezitím jsme různé blbly, jely do města atd. ale hlavně jsme se věnovali našim miláčkům a to koním.

JK Ranch Slavoňov Vám můžu doporučit. Můžete si domluvit vyjížďku ven nebo výuku na jízdárně. Jsou tam skvělí koně a super trenérky. Možná se tam potkáme. Tel. 775183665. Čekám na Vás.

Tramvajové dobrodružství v MHD

Jáchym Koštejn, 6. ročník

psáno Den otevřených dveří
MHD!

jsem se to dozvěděl půl hodiny
předtím než se končilo. Ale stejně
to bylo super.

Potom jsem šel do muzea, o kterém jsem se už zmínil. Byly tam hezké a staré exponáty: tramvají, autobusů, trolejbusů a další staré věci týkající se MHD. Byl to hezký a povedený den.

A na obrázcích jsou ty tramvaje,

Úplně mi poskočilo celý tělo, mě totiž zajímá MHD a jednou se chci stát řidičem metra! Hned jsem tam vešel. Byly tam asi čtyři tramvaje a mohli jste si vyzkoušet vlézt do čelní kabiny

Dne 19. 9. 09 jsem byl v Praze a jel jsem tramvají linkou I do vozovny Střešovice. Ono tam je muzeum MHD, a tak jsem se šel podívat. Když vtom jsem se kouknul na vstupní bránu, a tam bylo na-

ny řidiče.

A tam jste mohli mačkat tlačítka, která dělala tyto činnosti : zavírala dveře, hlásila zastávky, spustila stěrače a odšťikovače a ještě spustila výstrahu. Akorát

které byly k vyzkoušení – hezké, že?

„Úplně mi poskočilo celý tělo, mě totiž zajímá MHD a jednou se chci stát řidičem metra!“

Fingerboarding

Dominik Poul, 6. ročník

Když nechcete padat a utrácet velké peníze za skateboard, tak je pro vás fingerboard!

Musíte se ale na něm naučit jezdit tzv. Být šikovný na prsty.

Zřejmě nejznámější výrobci jsou TechDeck, Closeup, Berlin wood.

Cena fingerboardu pro plastové je 150 Kč a výše. Dřevěné seženete až od 400 Kč.

Já osobně teď jezdím na Tech Deck ale chci si koupit Closeup Fingra.

Na fingerboardu se dá jezdit na rampách (speciálně dělané) a nebo v lavoru, umyvadle nebo na stole.

Jezdit se smí jen 2 nebo 3 prsty.

Složení:

Deska, Trucky, Kolečka, Grip.

„Když nechcete padat a utrácet velké peníze za skateboard, tak je pro vás fingerboard!“

A matky se šroubkama. Na fingerboard je speciální nářadíčko.

Vše je miniaturní.

Nejznámějším výrobcem ramp je Blackriver ramps, které jsou z Německa.

Plno věcí na fingerboard najdete na www.swat.cz.

My máme s kámošem výrobu betonových, dřevěných a sádrových ramp Damage-Ramps. www.damage-ramps.wbs.cz

Zakladní triky:

Olie (olí)-Shove-it (šou vit)-Kickflip (kikflip)-Heelflip (hélfip)-Impossible (impásibl)-50 50 grind (fifty fifty grajnd) a plno dalších grindů a slidů.

Slovníček:

Tail = zadní část fintru

Nose = přední část fintru

Grind = klouzání po truckách

Slide = klouzání po části desky

Wheel = kolečka

Trucky = železná věc mezi deskou a kolečkama.

Fingerboardcup

Čeněk Rada, 6. ročník

27. června 2009 jsem byl v Praze na Fingerboardcupu se podívat a koupit si fingra na ježdění atd... Bylo tam asi 300 lidí a 90% byly děti do patnácti let. A těch 10% lidí rodiče.

Byla hudba, hry, parčíky, shopy

a vše kolem.

A pak začaly závody a přišel Martin Winkler (fingerboardář) závodili Češi, Maďaři, atd...

Bohužel nevyhrál Čech, ale Maďar, takže nic, ale to bylo dobré.

Hudba super (Sto zvířat) a krámky neměly chybu.

O prázdninách na rybách

Miloš Rampír, 7. ročník

O prázdninách jsme se vydali s celou rodinou na Rozkoš, Aby se moje sestra mohla vykoupat. A já si zachytat ryby.

Přijeli jsme, já si nachystal pruty, abych si je mohl nahodit. Když sem si pruty připravil, namíchal jsem si krmení.

Tak jsem nahodil, napnul vlasec, položil prut na vidličky a čekal jsem, než chytím rybu.

Po hodině přišel kapr 75cm dlouhý a 3kg těžký!!!

To je úlovek, co?

Dovolená v Chorvatsku

Jan Dyntar, 7. ročník

S rodinou jsme jeli do Chorvatska. Jeli jsme kousek před Brno, kde jsme se setkali s mojí tetou a rodinou. Na chvíli jsme se zastavili na benzinové pumpě, kde jsme jim dali vysílačku, abychom se mohli domluvat.

Když jsme vyjeli, bavili jsme se po cestě tím, že spolu mluvili skrze vysílačku třeba: Tady Orel, tady Orel, Orel volá poštolku..... nebo: Poštolko, zahněte doleva atd. Jeli celou noc přes Rakousko, Slovensko, Chorvatsko. My jsme dorazili v 9:00, ale teta s ostatními dorazili ve 16:00, protože strýc ztratil doklady, proto museli jet na ambasádu, kde ještě čekali do 9:00 na její otevření.

Ubytovali jsme se v Hotelu v Nemiře, blízko velkého přístavu Splitu. K moři jsme to měli přímou čarou asi 10 metrů, ale bylo to asi dalších 10 metrů do hloubky, protože jsou v Chorvatsku velké hory a skály hned vedle moře. Každé ráno jsme chodili sbírat

hrad Dubrovnik, kde jsme obcházeli malé zničené městečko po hradbách.

Z hotelu jsme občas chodili do vedlejšího města Omiše do restaurace nebo na zmrzlinu, která stála 5 kun (Chorvatská měna).

Dovolená se vyvedla, ale už jsme museli jet domů. Cestou jsme se zastavili u Plitvických jezer (kde se točil Vinetou: Poklad na Stříbrném jezeře), kde jsme jeli vlakobusem, a pak jsme šli pěšky. Cestou jsme viděli ryby a kachny, které k nám přišli na 20 centimetrů i kvůli piškotu. Pak jsme jeli domů. Dojeli jsme v pět hodin a šli jsme spát.

mušle k moři a občas jsme jeli na výlet. Třeba na lodi delfín jsme jeli na ostrov Brač cestou, kde jsme byli na pláži kde byli velké vlny. Taky jsme jezdili na banánu (nafukovacím). Na raftu jsme sjížděli řeku Cetinu. Pak jsme jeli na

Rybářský zážitek v Polsku

Daniela Hejzlarová, 7. ročník

Bylo nedělní poledne a moje rodina se rozhodla jet s rodinou Smolů do Polska na ryby... Cesta byla velmi kamenitá a hrbolatá... (co se dá taky čekat od Poláků :-)) ... Přibližně asi za půl hodiny jsme dorazili do Polska... plus asi čtvrt hodiny bloudění, než jsme dorazili na myšlené místo :-)... Byla to malá rybářská restaurace.

Pro nechápající: chytali jsme tam ryby (to doufám každému došlo) a ty se potom osmažily (není nutné rybařit). Bylo to velmi tiché velebné a útulné místočko.

Pak jsme si u pultu objednali: k možnosti byli samozřejmě ryby :-)) (pstruh, kapr...atd.) Polsky jsem rozuměla asi tak 20% ze

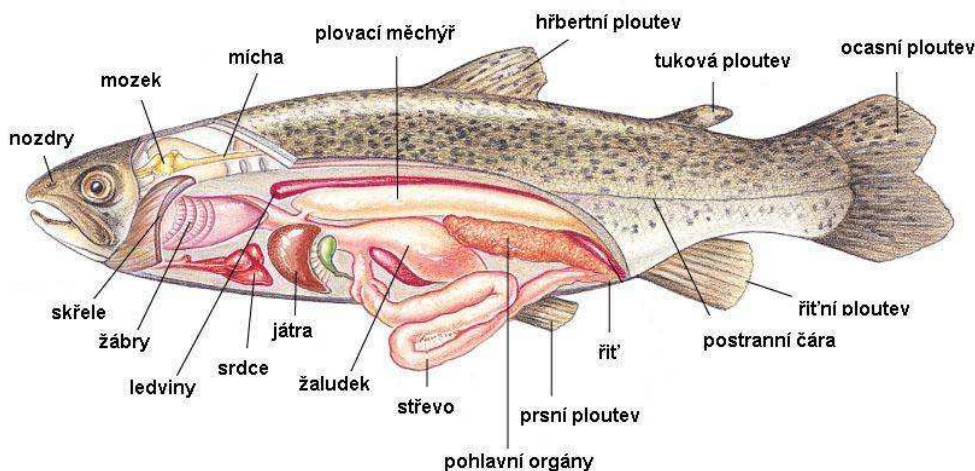
100%. Dále jsme se usadili kolem stolu pod slunečníky (sedli jsme si dospělí a my - tzv.děti zvlášť)... Pod slunečníkama byl stín (kdo by to čekal:-)). Byl velmi potěšující, jelikož bylo kolem 33°C nebo mi to tak alespoň připadalo.

Jako další aktivitu jsme šli rybařit (tak dlouho očekávaná aktivita). Kupodivu nikdo nic nechytíl - byly (ty ryby myslím) nejspíš nějaké přejedené :-). Ještě jsem zapomně-

opravdu výtečné... Já měla pstruha v těstíčku - nejlepší jakého sem kdy jedla... Bylo tam mnoho zábavy např: Ondra Smolů nejméně 3x rozlil coca colu, když se snažil odehnat mouchu - bylo to velmi komické... Ovšem bylo tragické, že ji rozlil asi tak po půlce stolu, i když taky velmi komické... Když jsme odcházeli tak jsme zaplatili ...kolik?

No vlastně ani nevím - já nebyla ten kdo platí (ještě že tak)... Pak jsme jeli domů teda k nám domů... Smolovi u nás byli na návštěvě... po sestřiných narozeninách zbylo spousty sladkostí... Mňam... No vskutku byl to opravdu nezapomenutelný zážitek... Víte

co, až se někdy vaše rodina rozhodne jet kamkoli - polské rybaření rozhodně není ten nejhorší nápad... A když už, nezapomeňte si sebou vzít mapu :-))!!!

la napsat, že u pultu jsme dostali papírek s čem. Když ho konečně vyvolali, měli jsme všichni už opravdu velký hlad... K jídlu není snad co dodat, leda to, že to bylo

Moje prázdniny

Aleš Gall, 7. ročník

Můj nejlepší zážitek z prázdnin byl ten, že jsme byli na německých hranicích. Tam byl zajímavý obchod jménem „Asia Shop“ a na hlavních dveřích bylo napsáno „Zákaz prodeje alkoholu ličkových tabakovým osobám mladších 18 let“ - tak sem se nějak neudržel smíchy.

Potom přišel ke mně nějaký Němec a začal „Das ist nicht nor-

mal?“ (přeloženo: To není normální?) Jsem se něj podíval a raději sem šel pryč. Pak jsme tedy odjeli z Německa a cestou do Liberce jsme se stavili v malém městě jménem Šluknov u strýce, který má stejné jméno jako já. Má i svojí vlastní tiskárnu, kterou vede jako vedoucí. Když jsme se rozloučili se strýcem, tak jsme zavítali za tetou a strýcem, kteří si koupili dům a právě ho přestavovali. Tak jsme pokecali a konečně jsme jeli domů. Cestou na Hradec Králové jsme museli zastavit na nejbližší

benzínce, protože sestra dostala no eh potřebovala na velkou :-). Po 48 minutách jsme konečně vyrazili - no bylo to dlouhé čekání, než jsme dojeli do Hradce Králové.

Skoro jsem roztál, když na mě pražilo to slunce, ale i tak jsem to přežil a do Hradce jsme dojeli. Okolo 11 večer (23:00 cca) jsme dojeli domů. Tak děsně sem se těšil na postel. Konečně jsem byl doma a to byl můj příběh z prázdnin. Tímto končím. By Aleš Gall

Módní policie

Olga Kálalová,

Žaneta Kárníková, 8. ročník

Žaneta Kárníková:

Do školy chodí oblečená v spíš v tmavších věcech (oblíbené má tričko s nápisem a modré džíny). Je to můj protiklad, ona culík nesnáší. Tudíž chodí s rozpuštěnými vlasy.

Docela by nás překvapila, kdyby přišla v něčem jiném. Samozřejmě ne proti své vůli... no i když ...

Občas má trochu výstřední chování k ostatním spolužákům (a ne jenom ke spolužákům).

Ale jinak se zdá celkem v pohodě, jsou mezi námi rozepře, ale nic vážného.

Někdy se o hodinu neudrží a nekontrolovatelně odpovídá za svého spolužáka, který ji za to je vděčný. A i když je tvrdohlavá, dá se sní docela dobře vyjít...!

REDAKTORKY

Olga Kálalová:

Většinou chodí v tmavých barvách (oblíbená barva je modrá). Její outfit se skládá z tmavšího trička, většinou s potiskem nebo něčím jiným co ho zvýrazní. Džíny nesmí chybět... Vlasy v culíku to jistí, i když občas přijde do třídy i s rozpuštěnými. Je to celkem fajn holka, občas uzavřená sama do sebe se svou knížkou, ale jinak fajn... Sem tam se projeví její tvrdohlavost, ale vždy se potom usmíříme.

Když něco potřebujete, tak Vám skoro ve všem vyhoví (přepsat si pravidla, dopsat chybějící látku). Co víc ještě napsat, prostě fajn holka :-).

Nejlepší zážitek z prázdnin

Jakub Andrš, 8. ročník

Sagrada Família

Můj nejlepší zážitek z prázdnin byla asi dovolená ve Španělsku. Cesta končila v městě Lloret de Mar, ubytování bylo v hotelech

hodnocených **plus až ***plus, všechny hotely byly umístěny blízko u moře.

Dovolená zahrnovala například výlet do Tosa de Mar, kterému místní říkají rybářské městečko.

Další výlet vedl do města Barce-

čení stavby se odhaduje na rok 2012.

Mimo jiné, španělský jazyk je prý mnohem lehčí než anglický, ale mně to tak nepřišlo, protože když jsem je slyšel mluvit, tak sem jim nerozuměl ani slovo :-).

Tak to je asi všechno o mé dovolené ve Španělsku, moc se mi tam líbilo, jel bych tam zase.

lony, viděli jsme

zpívající kašnu , olympijský stadion, projeli jsme cílem Tour De France, historické stavby od Alexe Gaudiho, mimo jiné i chrám Sagrada Familia, českými slovy svatá rodina, který se staví 125 let, dokon-

Prááázdniny... už byly :-(

Marek Gažik, 8. ročník

Nejlepší zážitek z prázdnin, no, co bych dodal - prázdniny proběhly celkem dobře, ale mohlo to být lepší.

Skoro celé prázdniny jsem strávil doma, ale často sem přespával u kamarádů. Ně kdy byla sranda,

ale mělo to své mínusy. Ale někdy byla hrozná nuda, tak jsme s kamarády museli něco vymyslet. Neříkám, že to byly zrovna nejlepší nápady, ale nuda rozhodně nebyla.

Co bych mohl ještě mohl napsat? Poutí, no nebyla to žádná sláva, ale ušlo to, poznal jsem zase nové lidi a kamarády. Samozřejmě, že s nimi byla legrace. No a nastává

začátek školního roku. Už sem se nemohl dočkat na své kamarády.

Poslední dny před školním rokem jsme museli s kamarády oslavit konec prázdnin. To proběhlo celkem dobře, nemůžu si stěžovat. To by bylo asi všechno, co jsem o prázdninách zažil.

Už aby to tu bylo

Jan Pátek, 8. ročník

**ZŠ TRIVIUM PLUS, DOBRANY
V ORLICKÝCH HORÁCH**

*Adresa:
Dobřany 2
518 01 Dobruška
tel.: 494 665 240*

*Obsah tohoto časopisu
je připravován žáky školy
a neprochází redakční úpravou.*

*Případný výtěžek z produkce tohoto
časopisu je věnován na školní aktivity.*

Jsme na webu!
www.trivium.cz
trivium@trivium.cz

Někteří lidé o zimě nechtějí ani slyšet, ale já jsem opačného názoru. Zima neodmyslitelně patří k mému koníčku. Mým hobby je freestyle snowboarding.

Jíždě na snowboardu se věnuji cca šest let. Freestyle snowboarding je zimní adrenalinovým sportem, se kterým se v této době potkáte na každé sjezdovce. Snowboard je velice podobný lyžím, jen místo dvou máte jen jednu širokou „lyži“. Na snowboardu se nemusí jezdit jen na sjezdovce ve snow-parcích. Jezdí se i na horách v hlubokém sněhu, kde s vámi vyletí helikoptérou na vrchol hory a z vrtulníku seskočíte tzv. „freeride“.

Pak se dále jezdí po zábradlích ve městech, kde se při nedostatku sněhu často musí přivázat z okolí. Tyto fotky které vidíte jsou z Rakouska, kam se vždy rádi vracíme. Srovnat ježdění v Rakousku proti Česku, tak Česko nemá šanci.

V Rakousku se nepotkáte s frontami, a když tak ta řada rychle odbíhá. A ty sjezdovky !!! Jsou cool, tam vyjedete nahoru vyhřívanou sedačkovou lanovkou a dolů jedete cca půl hodiny a tady v Čechách nejdřív čekáte čtvrt hodky na lanovku, a pak dolů sjedete za pět minut. Aneb **Rakousko 4revert!!!!!!!**

Jsem to já jak za mlada...